

## 3 måneders udvekslingsophold i Italien, Rom, Ospedale San Pietro.



**Hospitalet San Pietro set forfra.**

Skrevet af: Marie Louise Christiansen

Mail: [mariechristiansen@yahoo.dk](mailto:mariechristiansen@yahoo.dk)

CVU Sjælland University college.

Sygeplejeskolen i Slagelse.

Hold: Februar 05 F.

Værtsinstitution: Scuola infermieristiche di San Giovanni di Dio.

Hospital: Ospedale San Pietro.

Praktikafdelinger: pædiatrisk, kirurgisk, skadestue og intensiv.

Periode: September -December 2007.

### **Lidt praktisk:**

Hospitalet, hvor jeg har været i praktik, hedder San Pietro og ligger i Rom, som på antikkens tid var verdens navle og nu i dag er katolikkernes "højborg" med paven, Vatikanet og Peterskirken. Hospitalet hører da også under den katolske munkeorden Fatebenefratelli og er halvt privat/offentligt. Jeg kunne som studerende vælge at bo tæt på hospitalet f.eks. sammen med nogle nonner, der arbejder på hospitalet. Jeg valgte dog at bo sammen med min kæreste. Flyrejsen betalte jeg selv. Jeg kunne som udvekslingsstuderende få min danske SU med til udlandet og Erasmus-programmet betaler 135,- euro om måneden til de studerende, der er på udveksling i mindst 3. mdr.



**Peterskirken i Rom, hvor paven holder messe to gange om ugen.**

### **Inden opstarten:**

"Alle veje fører til Rom" siger ordsproget, og det gjorde min vej sørme også for 3 år siden, hvor jeg mødte min nuværende italienske kæreste i Rom. Mit valg om at komme i praktik i Italien gennem Erasmusprogrammet denne gang var derfor en forsmag på, hvad mit kommende liv som italiensk sygeplejerske ville komme til at

indeholde, og jeg var naturligvis yderst spændt på at se, hvilke ligheder og forskelle der var i forhold til den danske sygepleje.

Forskellene opdagede jeg allerede under forberedelserne. F.eks. overraskede det mig, at jeg fik besked om selv at vaske mine uniformer efter behov i mit eget hjem, lige som alle andre sygeplejersker (hvad med hygiejnekontrollen?!). Derimod var skolen yderst påpasselig med, hvem de "lukkede ind" på hospitalet (for at sikre både dem og mig), så inden min start på hospitalet gennemgik jeg rigtig mange prøver: podning i næsen, TINE-test (tuberkulosestest), blod-, urin-, fæces- og endda øjenprøve!! ☺. Og jeg skulle fremvise dokumentation for tidligere vaccinationer. Inden starten på hospitalet havde jeg talt med den italienske praktikansvarlige, Rita Monaco, og vist hende mine mål for de to praktikker. Hun mente at to afdelinger var for lidt og foreslog i stedet 4 afdelinger indenfor de to overordnede mål for praktikkerne, og sådan blev det. Jeg var således på pædiatrisk og kirurgisk afdeling, herefter skadestuen og til sidst på intensiv afdeling.

**Skolen og de italienske studerende:** Mødet med de studerende og skolen var fuldt ud positivt. Skolen var meget lille med kun én klasse for hver årgang og den lå i de smukkeste omgivelser. Alle var fra første dag meget imødekomende og jeg følte mig straks som én af de studerende. De studerende var meget sociale og vi spiste altid frokost sammen i hospitalets kantine efter endt praktikdag.



**Nogle 1. semesterstuderende og jeg(t.v.) kl. 6.30 inden praktikdagen starter.**

Det viste sig, at de studerende gennemsnitlig skiftede praktiksted hver 3. uge, hvilket undrede mig, men med tiden fandt jeg ud af, at det var passende, idet deres skole er meget mere biomedicinsk funderet, og de derfor kun stort set skal lære instrumentelle sygeplejehandlinger i praktikken (det kan måske også forklare, hvorfor der er flere mandlige studerende!). En studerende sagde f.eks.: " jeg tog allerede blodprøver på min første praktikdag og anlagde venflon på første semester".!!! Deres evalueringer fra praktikerne inkluderede derfor ud over en bedømmelse af personlige værdier også en særlig vurdering af forskellige tekniske handlinger som f.eks.: "forberedelse til sutursyning", " aspirering", " sikker anlæggelse af venflon" , "overholdelse af sterile principper" osv.. Mit indtryk var derfor, at de var rigtig dygtige til det tekniske og naturvidenskabelige, hvilket nok også skal ses i relation til at skolen var organiseret under "Det Medicinske og Kirurgiske Fakultet" og al undervisning på første semester er sammen med de medicinstuderende! Jeg blev desuden overrasket over at høre, at de studerende var i praktik 6 dage om ugen!!!! (heldigvis skulle jeg "bare" leve op til mine danske mål og fik lov til at "nøjes" med 5 dage om ugen, fra kl. 7-14. dvs. 35 timer).



**Sygeplejeskolen, der ligger i flotte parkligende omgivelser.**

### **Hverdagen på hospitalet:**

På både den pædiatriske og kirurgiske afdeling var sygeplejen organiseret som "rundepleje" og sygeplejerskernes arbejde var primært af instrumentel karakter. Således blev dagens arbejde om morgenen fordelt af "caposala" (afdelingssygeplejersken), der f.eks. sagde: "Marie, du går med XX, som står for sårpleje idag". Dagen forløb derefter med først at tage værdier og aflæse/tømme urinposer samt sondeposer, herefter udførelse af ordinerede blodprøver samt sengeredning (to sygeplejersker om hver seng), hvorunder man også udførte intimvask på patienten, hvis patienten ikke var selvhjulpne (resten af hygiejnen klarede familierne!). Derefter skulle utensilerne til sårplejen forberedes på en sygeplejevogn. Når stuegangen var gået igang (hvilken blev gjort af samme læge og sygeplejerske til alle patienterne!!!), fik vi instrukser om, hvor og hvilken type for sårpleje vi skulle udføre. Derefter gik vi igang 😊. Efter endt "sårplejerunde" forberedte vi de brugte redskaber til sterilisationen. Dette var en typisk dag på kirurgisk afdeling, alt imens vi selvfølgelig tog os af patienterne, når de kaldte på os (med alarmklokkerne).



**Jeg og to andre studerende på kirurgisk afdeling.**

Når patienterne derimod ikke kaldte efter sygeplejerskerne, ordnede sygeplejerskerne ofte administrative opgaver på kontoret. Generelt var kommunikationen med patienten, og i det hele taget det at tage sig af patienten som et helt menneske, ofte

kun en idealistisk sygeplejeteori. Omvendt kunne sygeplejerskerne virkelig deres arbejde, når det handlede om det instrumentelle, udførelse af procedurer, viden om patologi, anatomi, fysiologi, mikrobiologi osv..

På intensiv afdeling var teknikken helt i højsædet. Alle patienter lå omkring et centralt placeret monitoreringsrum, hvor puls, blodtryk, respirationsfrekvens m.m. blev nøje overvåget. Sygeplejerskerne var yderst kompetente og jeg lærte en masse. Af og til kunne jeg dog fornemmelsen af at det var sygepleje af livløse kroppe, idet alle patienter var intuberede og sederede. Og vågnede de op fra deres døs, fik de lidt mere sederende medicin!



**Intensivafdelingen.**

Skadestuen var også yderst spændende. Denne var delt op i afsnittene: pædiatri, ortopædi, kirurgi, medicin og akut. Her fik man virkelig prøvet lidt af hvert lige fra patienter der havde været med i en bilulykke, demente, angste, børn med ondt i maven, patienter med brækkede ben og arme, patienter med hjerteinfarkter eller apopleksi..osv. Meget lærerigt!

### **Fagligt udbytte:**

Den psykologiske, pædagogiske og kommunikationsmæssige del af sygepleje var i højere grad en styrke, som jeg havde med i bagagen hjemmefra. Omvendt lærte jeg så meget andet, som vi måske mangler i DK. Udover at jeg selvfølgelig rent

sprogligt og kulturelt blev rustet til et liv i Italien blev jeg også meget mere sikker på udførelsen af mange teknikker og procedurer, bla.: kateteropsætning, venflonanlæggelse, stomipleje, blodprøvetagning!, infusionsgivning, forbindinger, akut sygepleje og til at lave perfekte "hjørner" med lagnet under sengeredning ☺....



**Patientstue på en privat afdeling.**

At man som dansk sygeplejestuderende har en anden sygeplejebaggrund kan i starten medføre, at man føler sig lidt bagefter rent instrumentelt/ praktisk. Dog kan jeg efterfølgende se, at opholdet har givet mig en utrolig stor sikkerhed på det mere tekniske og praktiske plan. Det er en viden, som jeg mener vi ofte glemmer i vores iver efter at udføre menneskelig omsorg. Men omsorg er ikke kun at holde i hånden, men også at kunne sit "tekniske kram" som sygeplejerske. Begge dele er nødvendige- og den ene udelukker ikke den anden. Derfor udførte jeg også fortsat min "danske humane sygepleje" og talte meget med patienterne, også selvom dette af nogle ansatte blev anset som "tidsspilde". Denne sygepleje, der i højere grad implementerede det at imødekomme den psykiske del hos patienten, fik jeg dog over for mig selv bevist var vigtig at holde fast ved, idet flere af patienterne flere gange gav udtryk for deres taknemmelighed med venlige ord, smil og sågar chokolade! Andre gange, blev de nærmest forskrækket over, at jeg spurgte til, hvordan de havde det ☺.

### **Den største overraskelse/udfordring:**

Rundeplejen som struktur havde jeg det virkelig svært ved i begyndelsen. Det var frustrerende at skulle udføre sygepleje på en patient, som man ikke kendte noget til forinden (ingen indlæggelsesårsag eller anamnese), og man havde kun kort tid hos den enkelte patient. Denne mindre kontinuerlige kontakt medfører at observationer om patienten forringes og dermed også sygeplejen. Jeg fandt det også svært at arbejde uden sygeplejekardex, som man ikke anvendte (kun på intensiv, hvor sygeplejen var "tildelt sygepleje"!!!). I stedet skrev sygeplejerskerne på en fælles computer, f.eks.: "Sårpleje udført på seng nr: 301, 304, 307 osv."



**En god blandning af sygeplejersker, sygeplejestuderende og SSA'er.**

Begrænsede fysiske forhold som manglende håndvaske på stuerne og manglende fællesvaskeri medførte at sygeplejerskerne ofte kun skiftede handsker ml. de enkelte sygeplejehandlinger, og patienterne lå hele indlæggelsen i eget medbragt tøj. Denne haltende hygiejne overraskede mig meget!

Omvendt blev jeg positivt overrasket over den tætte kontakt patienterne havde med de pårørende, og hvordan de helt naturligt blev inddraget i plejen (dette blev dog også misbrugt af og til!). Også patienterne internt på stuen deltog meget mere i hinandens liv og nuværende situation. Ved et dødsfald på en firesengsstue, græd og



krammede de resterende tre patienter hinanden- også de efterladte fik tårer, kram og hilsner med på vejen.

Religionen var desuden en mere naturlig del i sygeplejen. Overalt hang der billeder af forskellige historier fra biblen og at se en nonne eller munk på gangen var hverdagskost. Præsten kom desuden forbi på afdelingerne hver dag og bad med dem, der havde behov for det. Selv på intensiv, kom han forbi og fremsagde bønner over patienterne. Og hospitalets store kirke, hvor flere gik ind og bad til gud, var ret stor og placeret centralt i bygningen.



Her ses billede af Jomfru Maria ved siden maskinen, der aflæser A-punkturer.

### **Den faglige vejledning:**

Circa en gang om ugen havde jeg refleksioner med skolens praktikansvarlige, hvilket var rigtig godt til at forstå den nye verden, som jeg befandt mig i. På selve afdelingen kunne man også spørge sygeplejerskerne efter behov. Rollen som klinisk vejleder blev udført af afdelingssygeplejersken, som gennemgik indlednings-, midtvejs-, og evalueringssamtaler.

### **Konklusion:**

Opholdet i Rom kan jeg sagtens anbefale, selvom sygeplejen dør er mere teknisk med en overvejende biomedicinsk opfattelse. Når man ved dette, er det jo en enestående chance for at få styrket sine tekniske og praktiske færdigheder, da en god sygeplejersker jo også skal kunne dette. Og eftersom det var noget jeg manglede øvelse i inden jeg tog afsted, var Rom det perfekte sted at komme til for mig. Desuden har opholdet for mit vedkommende været med til at sætte den danske sygepleje i perspektiv, og hjulpet mig til at finde mit sygeplejefaglige ståsted som fremtidig dansk sygeplejerske i den italienske sygeplejeverden- det vil sige et sted imellem den praktiske/tekniske orienterede sygepleje og en mere human og omsorgsorienteret sygepleje.

Jeg kan med disse ord varmt anbefale et udvekslingsophold til Rom, hvis man vel og mærke kan lidt italiensk, for næsten ingen kan engelsk. Rom er nok èt af verdens smukkeste steder, og der er muligheder for en masse gode oplevelser i byen! Så bare se at komme afsted- "a presto"! ☺

Ved behov for yderligere information kan jeg kontaktes på:

[Mariechristiansen@yahoo.dk](mailto:Mariechristiansen@yahoo.dk)



**Et billede taget af Colosseum ved juletid (taget fra Vespa'en ☺).**